

agullas

afra torrado

agullas
afra torrado

hoxe déi xame caer
pero déi xame
onde cai a.

Pabl o Rodrí guez

AGRICULTURA
BIBLIOTECA
DIRECCIÓN
EXTRINSECA

a infancia
é unha cociña al lea
cuberta de azulexos brancos
na que arrecende a castañas

nun inverno de moedas clandestinas

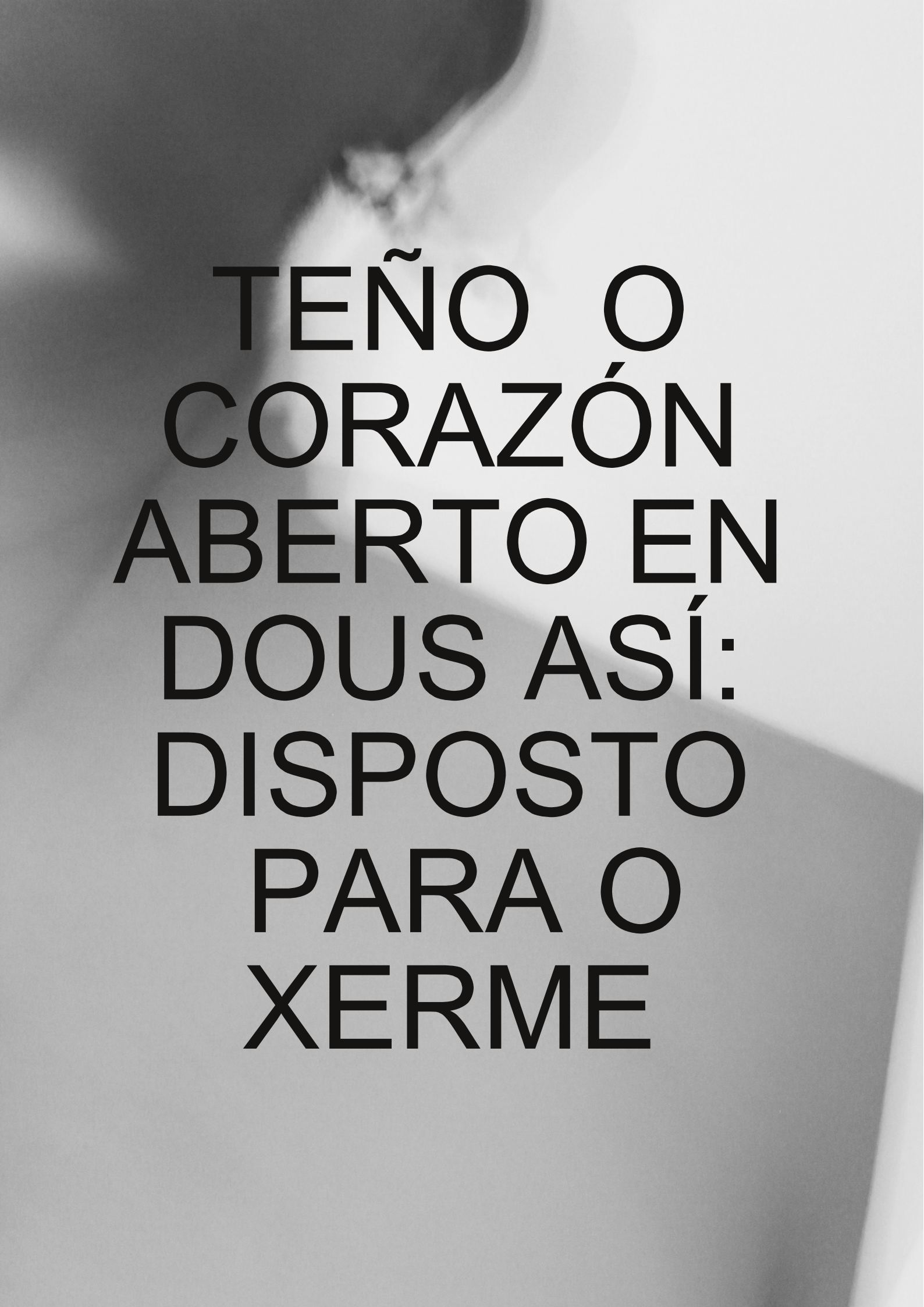
AGOTANDO
AGOTANDO
AGOTANDO
DIXERON
XELRMI
ALGUNA

podría un día
un museo verte

mimosas

imprimir no meu corpo
a delicadeza das tuas mãos

o medo
a caer.

TEÑO O
CORAZÓN
ABERTO EN
DOUS ASÍ:
DISPOSTO
PARA O
XERME

poderíamos volver despertar nun xardín
se eu fose outro corpo.

tería a pel suavísima
e cereixas nos beizos
para alimentarte no deserto.

véxote noutros ollos
poderían ser os mesmos que asasinaron á pomba...
pero es ti:
nos seus ollos podo verte

a ameaza de volver ser
un anaco de carne pendurado a piques de caer
a penas suxeito por un fío de pel
finísimo
ameazado polos leóns.

lembro o que era a túa respiración,
afundi rme no corpo.

o desafiuzamento da casa,
deixei o mar.

se fecho os ollos lembro a última aperta
que foi

un edificio alto...
no cumio
-se miro ás estrelas-
sei todo o que teño que saber.

e volve soar esa canción.

non son quen de describir a dor sen
que apareza o teu corpo curándome

nunca pensei
en escribi r
sobre a túa
l i n g u a .

agora
has de ser
i n m o r t a l .

pl antarei
unha semente
na túa boca
e esta será
a mi ña

casa

a palabra que berro
cando quero berrar.

fecho as fiestras
para que só ti
saibas - neste momento
que aprendín a soletrear

con cada movemento da xema dos teus
dedos

a necesidade
de nomear.

está a medrar unha mazá dentro de min,
no costado esquerdo.
ás veces penso que vai absorver
todos os meus órganos
(absorverme)

e que vou ser unha mazá
brillante
que non apodrece
por fóra.

pato negro morto

o presaxio de afogar
nun mar inmenso

podería falar do desexo

o mar non é azul

a violenci a
esténdese ata a outra beira

podería falar da enfermidade

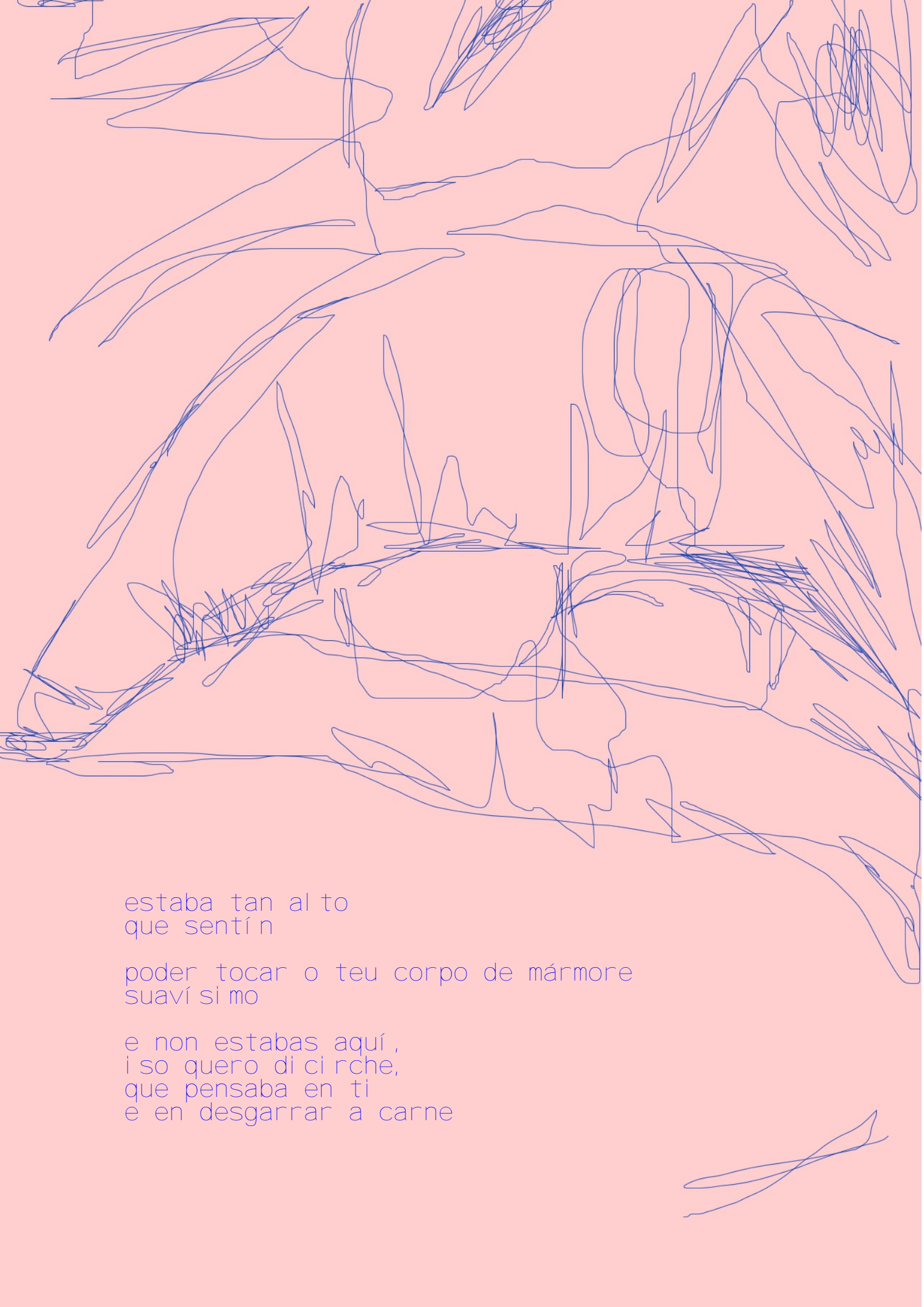
se non me prometeras máis mares.

arri nco

unha a unha
todas as espi ñas

que se cravaron ao tacto
coa besta.

sento di ante do espello
que me viu loitar contra a
agul la.

estaba tan alto
que sentín

poder tocar o teu corpo de mármore
suaví si mo

e non estabas aquí,
i so quero di cirche,
que pensaba en ti
e en desgarrar a carne

